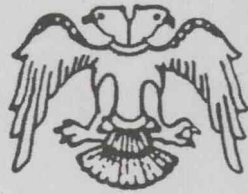

TÜRK TARİH KURUMU

TÜRK TARİH KURUMU KÜTÜPHANESİ
SÜRELİ YAYINLAR

KAYIT NO: 50.376.09
ADI: Taspinar
CİLT:
SAYI: 159
YIL: 1948

CUMHURİYETİMİZ

AFYON HALKEVİ DERGİSİ

25

İnci Yılı

HEPİMİZE KUTLU OLSUN!

TASPINAR

İÇİNDEKİLER:

25 inci Yıl	A. Özmen
Dumlu Toprağı	Gündüz
Taşpınardan Damlalar	E. Â. Bakı
Çevremizi ilgilendiren	
40 cilt kitap	M. Erkmen
İshaklı Kervansarayı	S. Gönçer
Afyon Kaplıcaları	R. Hancıoğlu
Afyon Fıkraları	E. Â. Bakı
İşü Nuşa Dair	A.M. Türkkar
Sabah Sabah	F. Süzme
Adanalı Ziyadan parçalar	B. S. Sencer
Gece	İ. Sönmez
İster İstemez	Y. Sezer
Tatlı Dil	H. Kanar
Aşka Hasret	F. Muratoğlu
Dostlarım	N. Taştan
Afyon	H. Erdoğan
Hayat	C. Ünlü
Fırsat	S. Mehmet
Hayat	H. Erdoğan
Afyonda Yaşayış	E. Â. Bakı

AFYON
HALKEVİ DERGİSİ

SAYI : 159

EKİM - 1948

DOĞAN BASIMEVİ - AFYON

T A Ş P I N A R

AFYON HALKEVİ DERGİSİ

Afyon ve Çevresinden Yankılar Belirtmeğe Çalışır

Sayı: 159

Ekim 1948

XXV YIL

A. Özmen

Değerli Taşpınar dergisi idarecileri Cumhuriyetimizin 25 inci yılı için çıkaracakları sayısına bir kaç satır yazmamı benden istediler.

25 Senedenberi dünyadaki idarelerin son ve mükâmil bir şekli olan Cumhuriyetimiz hakkında daha yetkili kalem bir çok değerli yazılar yazmışlar daha kuvvetli ve bu önemli işi başarmakta ön ayak olan şahsiyetler bir çok sözler söylemişler, nutuklar vermişlerdir.

Bunların yanında bizim yazılarımız cılız kalabilir, bununlabeleder konu o kadar önemlidir ki her şahsın Cumhuriyetimiz üzerinde iki kelime yazıp üç söz söylemesi kutsî bir ödev, tam bir ibadettir. Onun için ben de bu isteği cevapsız bırakmadım.

Bu işe yine Cumhuriyetten bahseden okuduğum bazı yazılarda, dinlediğim bir kısım sözlerde konunun aslından ziyade Osmanlı İmparatorluğu zamanına ait bir sürü hikâye, tenkit ve tezyifleri okuyup dinlemenin ben de hasil ettiği tepkiden başlayacağım.

Bir işi bir maddeyi yükseltmek övmek için başkasını küçültmek, kötülemek mutlak lâzım olmadığı halde bazan bu yazılar ve sözler o kadar ileri gidiyor ki bir iki şahsı kötüleyeyim derken o devirde yaşayan bütün milleti de aynı suçlarla malûl görmemek kabil olmuyor.

Her hangi bir alanda olursa olsun iki madde iki olay arasında nisbet kurmak kabildir. Fakat ben Türkiye Cumhuriyeti Devletini Osmanlı İmparatorluğunun bir temadisi değil Osmanlı Devleti topraklarının bir kısmı üzerinde kurulmuş yep yeni ve Osmanlı Devletiinden tamamen ayrı bir devlet olarak telâkki ediyorum, halkın sabık bir devlet zamanından kalması bu fikrin aleyhinde olamaz, dünyada bu şeklin aksine bir misal yoktur ki bir sahada inkiraz bulan bir devlet yerine başka bir devlet kurulduğu zaman halk yine eski halk olmasın, yoksa yepyeni bir millet yaratılmış değildir.

Şu hale göre mütemadiyen Osmanlı devrini şu ve bu vesile ile ortaya atmanın ve o devirden tezyifkârane bahsetmenin ne kadar uygun olduğunu insaf erbabının takdirine bırakırım. Kaldı ki munkarız Osmanlı İmparatorluğu zamanında da Türk milletinin göksünü kabartacak, hamaset alût nice vekayi, idare ve teşkilât vardır. Türk milletinin şan ve şerefine semalara yükseldiği, dünya milletlerinin Türk ismi önünde eğildiği zamanlar da bu munkarız devlet zamanında vakidir.

5037609
1948/159

Bu şereflerin hepsi nasıl ki Türk milletinin topluluğuna ve onun idaresini deruhta eden zümreye aitse son asırlarda görülen hataları da bir iki şahsa yükletmeğe çalışmak her halde yersiz ve o devirde yaşayanlar için bir tenkittir.

1292 tarihinde kurulmuş olan Osmanlı Devleti 1876 senesinde ilân edilip pek az devam eden Meşrutiyet şekli müstesnâ olarak ikinci meşrutiyetin ilânı olan 1908 tarihine kadar gerek iyi zamanında gerek inhitat devrinde tam bir mutlakiyetle ve saltanatın ilgası tarihi olan 1922 senesine kadar da meşrutiyetle idare edilerek yaşamış ve ölmüş bir devlettir.

Bugünkü Cumhuriyet Devleti daha Osmanlı devleti inkıraz bulmadan 1920 de Ankara'da Büyük Millet Meclisinin açılmasıyla kurulan (Büyük Millet Meclisi Hükûmeti) nin şekil değiştirerek devamıdır. Bu devlet Ankara'da 1920 de kurulup kanun tedvinine başlayıp Osmanlı Devleti ülkesinden mühim bir kısmının filî idaresini eline aldığı zaman İstanbul'da Osmanlı İmparatorluğu yaşamakta idi. Ondan iki sene sonra Osmanlı mülkünün her tarafını kendi kuvvetleriyle işgal ettikten sonra Osmanlı İmparatorluğuna son vermiştir.

1920 de kurulan Büyük Millet Meclisi Hükûmeti üç buçuk sene sonra Cumhuriyet şeklini kabul etmek suretiyle bugünkü şekli almıştır.

Bugün dünya yüzündeki bağımsız devletlerin çoğunluğunun şekli Cumhuriyettir. Fakat tatbikatta ve teferruatta farkları vardır.

İntihap sistemleri icra, teşri işleri ve teşkilâtı birbirinin aynı değildir. Hemen denilebilir ki hepsinin birleştiği yegâne prensip Demokrasiyi tecelli ettirmeleridir.

Bizim Cumhuriyet şeklimiz Kemalizmi prensip ve usullerine dayanmaktadır. Önce Büyük Millet Meclisi Hükûmetinde Meclis Reisi, sonra Cumhuriyetin ilânı üzerine Cumhur Reisi oldu ve asrî medeniyet, imar ve terakkiden mahrum kalan Osmanlı ülkesi üzerinde yepyeni bir devlet kuran Mustafa Kemal - Atatürk, o günün zaruriyetine göre memleketi tek parti ile idare etmiş olsa bile bu tek parti yeni kurulan devlet etrafında toplanmış bütün millettten ibaret olduğuna ve her iş milletin candan kabul ettiği makûl ve vatanperverane tekliflerle halledildiğine göre Kemalizmde tam bir Demokrasi prensibi cari ve hâkim olduğu şüphe götürmez.

Atatürk'ü, onun işlerini yakından tanıyanlar tereddütsüz bu fikri izhar edebilirler.

Sayın Halefleri İsmet İnönü ise zamanı geldiğini görerek Cumhuriyeti idarenin ayrılmaz prensibi olan Demokrasiyi açıkça tecelli ettirmek suretiyle Atatürk'ün ruhunu şad etmişlerdir.

Kemalizmin Cumhuriyet idareye dayanarak meydana getirdiği inkılâplar, terakkiler ise ciltler dolduracak yazıları icabettirir. Her hangi bir yöne bakarsak bakalım Cumhuriyet devri maddî manevî büyük hamleleri 25 sene gibi bir devlet hayatında çok kısa denecek bir zamana sığdırmak suretiyle Cumhuriyet Devletini ve Türk milletini asrî, medenî ve müterakki milletlerin seviyesine ulaştırmak yoluna sokmuştur.

İlim, bilgi ve bunları telkin ve temin eden kurulların ve yazımların şekli, genişlemesi, kadın seviyesi, erkek kadın kıyafetleri, milliyetimizi tam idrâk ettirecek, benliğimizi duyuracak tarih ve dil işinin ele alınması, milletleri geri ve cansız bırakmağa âmil olan mistik tesirlerden ve bugünkü hayatı felce uğratmaktan başka bir işe yaramıyacak olan akide, tesis ve şahıslardan azada bir cemiyet halinde tecellimiz, dinî akidelerde tam bir serbestinin hâkim olması, köylülerimizin, köylerimizin kalkınmasında yapılan gayret, yer altı servetlerimizde gösterilen önem, tarımsal işlerimizde başka milletlere müstehlik durumundan yabancılar için bile müstahsil durumuna geçmemiz, toprak işini ele almamız, asrî medeniyetin başlıca unsuru saydığım kendi ihtiyacını kendi temin etmek işini hal yoluna koyan imalâthanelerimiz, fabrikalarımız, tezgâhlarımız, alış verişteki vüs'at haricî ticarete muvazene zihniyeti, memleketin kan damarı olan yollarımız, millileştirilen ve yeniden yapılan şimendüferlerimiz, köprülerimiz, ziraati genişleten, sağlığı koruyan fennî terakkiye yarayan barajlar, temizlenen sular, dereler, kurulan sıhhi müesseseler, hastaneler başarılan mücadeleler, yepyeni bir halde meydana getirilen hava ve deniz nakliyatımız kapotaj meselemiz, limanlarımızın inşası, işçi meselesinin tanzimi yolunda atılan adımlar, iyi işliyen bir adalet cihazına istinat eden hak ve emniyet işlerinin müemmen oluşu, sağlam bir maliye, süratle başarılmış ve meydana getirilmiş resmî binalar, şehirlerin gördüğü imar, memleketin aynası mahiyetinde olan yepyeni bir istatistik ve meteoroloji işleri, telefon teşkilâtımızla muhabe-

rede elde ettiğimiz kolaylık ve sür'at, Tekel işlerimizin millileşip gelir ve sihhate tesirleri bakımından daima ayar edilmek yolunda olması iş hayatını, toprak istihsalâtını artırmağa hizmet etmesi, gençlik hayatını ahenkli bir hale koymak ve dinçliği temin için yapılan çalışmalar ve kurullar, her zaman dedi kodu sahası olan halk refahının başka memleketlerle mukayesesinde görülebilecek iyilik ve genlik, en nihayet memleket dahilinde emniyet ve asayişin tam tekarrürüne hizmet eden jandarma, polis teşkilâtımız, memleketi hariçten gelecek bütün ihtiraslara karşı tamamiyle koruyacak asrın son icadı vesaitle mücehhez şanlı ve kahraman ordumuz ve bütün bu saydığımız işlerin bir muhassalası olarak hariçte sevilen, sayılan ve dosluğu arzu edilen bir Cumhuriyet Devletinin mevcut olması gibi sayılmasına ve izahına şu küçük hacimli yazımla imkân göremediğim işler Cumhuriyet sisteminin 25 sene gibi az zamanda millete tattırdığı en kuvvetli lezzetler, hissettirdiği en derin hazlar ve varlıklardır.

Sayın okuyucu, bir defa 25 seneyi düşünelim. 25 sene içinde bir çocuk büyür, ancak yüksek tahsilini ikmal eder. Bir dairede, fabrikada veya sanatta stajyer olarak çalışmağa başlayabilir. Görülüyor ki 25 sene bir adamın hayatında bile ancak başlangıç devridir. Bir devletin hayatındaki mevkii ise hiç mesabesinde, kaldığı 25 senenin son dokuz senesi dünyanın dikenli telden yapılmış bir kalbur üzerinde çalkandığı milletlerin ancak yaralarını sarmakla meşgul oldukları zamanlara tesadüf eder.

Bu olayları; hakikatleri gözönüne getirirsek yapılan, tahakkuk ettirilen manevî maddî ilerlemelerin büyüklüğünü kavramak imkânını elde edebiliriz. Aksini iddia etmek hiç bir akıllı adamın işi değildir. Bununla beraber katedeceğimiz yolun bu kadar olduğunu ve yapılan işlerde hedefe ulaşmış, hiç bir noksan ve hatta yapılmamış olduğunu iddia etmek aklımızdan geçmez. Esasen yapılacak bir işin tatbikatta ne gibi hallerle karşılaşılacağını takdir etmek güç bir iştir. Kaldı ki bizim gibi yeni kurulmuş bir devlette teknik ve bilgi adamlarının fazla ve mütekâmil olamayacağını düşünürsek 25 sene içinde yapılan işlerde şu bu noksanlar vaki ise bunu insafla karşılamak lâzımdır.

İş yapıldıktan sonra noksanı varsa görmek hayattaki olayların en kolayıdır. Dünyada tenkitten kolay bir iş yoktur. Esasen tenkit ve beyenmemek bir işin mutlak fenalığından değil bilgi, fikir ve düşünce

DUMLU TOPRAĞI

Gündüz

19 Mayıs yakın. Sınırlar yola çıktı. Ankaraya gidiyorlar. Meriç ferahlamak istiyen şırıltılarıyla; Ağrı genişlemek istiyen bulutlu ufuklarıyla; Raman ve Hatay düzelmek istiyen eğrileriyle hep Ankaraya koşuyorlar. Akif'in Askerlerinin bir avuç toprak olmuş mübarek yüreği de Çanakkale'den çıktı. Ankara yolunda.

Günün; temiz, çevik, yorulmaz delikanlıları, sınırlarla Ankara arasında kopmaz bir zincir halinde dizildi; Kutsai topraklar nefes nefese, elden ele başkente koşuyorlar. Kimbilir oradan ne vaatler alacaklar!..

tehafülünden de neş'et edebilir. Hatta tasavvur ve projede bir olan fikirlerin icradan sonra ayrılmaları vaki ve bu fikrimizin teyitcisidir. Tenkitlere lüzum olmadığını işaret niyetinde değilim, Tenkitler yapılanların ıslahına yeni yapılacakların daha mütekâmil olmasına hizmet eder. Tenkit müdavelei efkârı icabettirir o da hakikatı meydana çıkarır, yeter ki gayeler vatana, Milete hizmet olsun. Demokrasinin; Devlet ve Millete bahşettiği mühim gayelerden biri de budur. Tenkit edilmiş noksanları bulunmuş olsa bile Kemalizme dayanan Cumhuriyetin Kemal Atatürk gibi devletin Banisi İsmet İnönü gibi Atatürk'ün en büyük yardımcısı yerleri kolay kolay dolamaz yüksek şahsiyenlerin, başkanlığında geçirdiği idaresinin 25 senedenberi milletin arzu sinelerinden doğan Büyük Millet Meclisinin yaptığı kanunları aldığı kararları azamî imkânların müsaadesi nisbetinde tahakkuk ettirmiş olmasını hiç bir vatanperver fena surette tefsir etmemeli ve daima iyi şekilde karşılamalıdır.

Bu sözlerimle Milletin arzu ve hedefine tamamiyle ermiş olduğunu işaret etmekte istemiyorum, İhtiyaçlarımız arzu ve hedefimiz daha şumullü, gözlerimiz daha ileridedir. Birliğimizin sarsılmaz, yolumuzun emin gücümüzün yeter azmimizin, irademizin kuvvetli olduğuna eminiz. Vatan ve milletin şansının da bu kudretlerde yar olmasını dilerim.

28-Ekim-948

Afyon'da biz de ayaktayız. Bu yıl bizim delikanlılar da yolda. Biz de kutsal bir emanet bekliyoruz. Fakat bu emanetler uzaklardan, sınırlardan gelecek değil, Dumludan!.. Dumlu toprağı.

Dumlu.. Dumlu toprağı!.. Bu toprak bütün bir vatan, bu ad yeni ve şerefli bir tarih.. Bu toprak kurtulduğu gün, Meriç'in ağıtları dindi. Kars'ın şüpheli saadeti ebedileşti. Hatay'ın imanı kuvvetlendi. Çanakkale, bu toprak kurtulduktan sonra destanını daha yüksek sesle haykırmağa başladı.

Bir gece evimizde misafir kalan emaneti erkenden ziyaret ettim.

Onu elime aldığım zaman yıllarca hasret kaldığım destanlar tepesinin toprağını görmek arzusu içimi yaktı. Belki suç; dayanamadım, açtım. Tam o tepenin toprağının karakteri; bir avuç çiğil. Lâkin huşu ve huzu içinde titredim; Atatürk'ün türbesinde idim. Çünkü adsız milyonlarca yiğitin; tarihe geçmiş binlerce kahramanın ruhu orada.

Hatta masallaşmış adıyla bin kerre kahraman Atatürk, kendisi için hazırlanan Anıt Kabire yalnız cesedini bırakacak. Ruhu çoktan Dumlu türbesinde silâh arkadaşlarına katılmıştır.

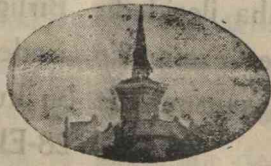
Dumlu türbesi, kahramanların mermer kefene sarılmış ayakta ruhudur ki.. Kefenden fırlayan tunç kol, en kuduz fırtanaların bile sallayamayacağı tunç bayrağımızı tutuyor.

Sayın Vali Abidin Özmen emaneti atlete teslim ederken konuştu:

—Sana teslim ettiğim toprak Ankaraya vardığı zaman sınır topraklarına "Sizi ben kurtardım," diyecek. Bu olmasa onlar kurtulamazdı. Taşdığınız emanetin kutsallığını bilin. Yolunuz açık olsun!..

Bu yıl Ankara sınır topraklarına katılacak olan Dumlu toprağı gerçekten bütün vatandır. Bu toprak önünde duyulan heyecan ise bize Dumlu ruhunu yeniden veriyor.

Dumlu ruhuna; o günlerin kahraman ferağatine ve yenilmez faziletine bu gün daha çok muhtacız.

CUMHURİYETİN GÖLGESİNDE...

Edip Ali Baki

Türkiye tarihinde hiç bir vakit, Cumhuriyet devrindeki kadar Türk ve Türkün olmamıştı.

Cumhuriyet, hürriyet beraber doğan, beraber yaşayan, beraber ölen ikiz kardeşler.

Cumhuriyet bağçesinde solmayan gülün adı: herşeydenamus.

Alicenap Cumhuriyet herşeyi herkese verse bile, şerefi ancak lâıyk olana verir.

Cumhuriyet perisinin nedimleri: Doğruluk, adalet, kanaat, hakkariyet.

Cumhuriyetin muhim bir emri: İyilere sevgi, lâıyk olanlara saygı.

İrfanlı, vicdanlı, Cumhuriyetçi delikanlı, şu alçak yılanlara yolunda rast gelersen ayaklarının altında ezilsin: Hırsızlık, rüşvetçilik, riyakârlık ve sahtekârlık.

Cumhuriyet mabedinin kapısında yazılı: İçeri girme ey hain ziyaretçi: Şahsimenfaat.

Temiz insanların üzerine düşen Cumhuriyet güneşi, mutlaka saadet meyvası verir ve bu meyvalar çürük değildir.

Çevremizi İlgilendiren

40 Cilt Kitap

Avukat
MAHİR ERKMEN

Eskiden hükûmet merkezi gibi illerin de her yıl o zaman adlarına salname denilen yıllık yayınlamaları adeti vardı ve gördüğümüz örneklerine nazaran bu güzel bir şeydi. Dosyalarda unutulup gitmesi pek muhtemel, bir daha ele geçmeleri güç ve faydalı olabilselerde bu fayda ancak bir kaç kişiye münhasır kalacak olan bir çok bilgiler salnameye geçmekle hem unutulup kaybolma tehlikesinden, hem de sayılı insanların faydalanmasına hasredilmiş olmaktan kurtuluyordu. Daha il özel idareleri kurulmamış olduğu, illerin henüz birer bütçeye ve hususi muhasebeye malik olmadıkları zamanda mevcut olan bu güzel adetin şimdi imkânlar daha müsait olduğu halde terk edilmesine üzülmek mümkün değildir. Meselâ uluslar arası şöhreti olan İsviçreli bir uzman tarafından bizim Gazlıgöl kaplıcası için verilmiş bir rapor vardır. Falih Rıfkı Atay'ın bir yazısında Türkiye'nin Vişisi diye bahsedilen bu kaplıca hakkındaki raporun verildiği sene ilimizde bir yıllık basılmış olup da içinde bunun da bir sureti bulandurulsa ne iyi olurdu.

[Bu rapor şimdi maden suyu idaresinde bulunabilir amma günün birinde artık bulunamaz olması muhtemel olduğu gibi herkesin de içinde neler yazılı olduğunu bilmesi gerektir.]

Vilâyetlerin küçük olması, bu kabil yayın masraflarının ihtiyar edilmesine imkân bırakmıyor denilemez. Konya gibi büyük bir ilin dahi böyle bir şey yapmadığını görüyoruz. Eski salnamelerdeki lüzumsuz kısımlar atılmış olarak büyük illerde her sene küçüklerde hiç olmazsa üç yılda bir defa bir (İL KİTABI) yayınlanması çok faydalı olacaktır.

Biz bu yazımızda Afyonkarahisar çevresini de ilgilendiren eski bursa salnamelerinden bahsetmek istiyoruz. Okurlarımızdan bazıları bilirler. Eskiden Eskişehir, Afyon, Kütahya, Bilecik, Balıkesir hatta bir zamanlar İzmit (HUDAVENDİGÂR) vilâyeti adı ile anılan Bursa iline bağlı idiler. Bu koca vilâyetten ilk defa İzmit 1287 yılında ayrılarak (Zaptiye müşiriyeti celilesi idaresine) bağlanmış yani daha

sonraki tabir ile müstakil Mutasarrıflık olmuştur.

Bursa Valiliği 1288—1327 yılları arasında 40 cilt kadar Salnâme yayınlamıştır. 40 cilt kadar diyoruz çünkü arada bir, iki yıl bu yayının durakladığı anlaşıyor. Meşrutiyet senelerinde bu Salnâmeler artık büsbütün çıkmaz olmuşlar ve zamanla unutulup gitmişlerdir. En yenisi 37 ve en eskisi 77 senelik olan Bursa Salnâmelerinde dikkatimizi çekecek bir çok şeyler mevcut olduğuna kaniim. Bir misal olarak son zamanlarda karıştırmış olduğum 1287 ve 1324 Salnâmelerinden bahsedelim:

1288 yıllığı taş basması olarak (Matbaai Vilâyeti Hudavendigâr) da tabedilmiştir. Bu eserde takvim, meşhur olaylar, bilhassa Bursa ca ceryan eden vakayii meşhure, Bursa'da metfun olanlar, vilâyet dahilindeki memurların isimleri ile panayır, pazar mahalleri, ılıcalar, madenler hakkında malûmat vardır. Memurların isimlerinden o zeman ki teşkilâtı da anlamış oluyoruz. Salnâmeye bir de harita ilâştirilmiş bulunuluyor ki mikyası şu şekilde ifade edilmiştir: [Deve saati hesabı 40 saati Osmani mikyasıdır] deve saatından maksat bir deve nin bir saat zarfında gidebileceği yol olacaktır.

1324 Salnâmesi 616 sayıfalık büyük bir cilt halindedir. Tabı mütekâmil olduğu gibi bir çok güzel resimleri ve bu arada renkli bir klişeyi de havidir. Vilâyet içindeki ilçe ve bucaklar arasındaki mesafeyi gösteren bir cetvel ile bir harita da sonuna eklenmiştir. Fihristinde gördüğümüz faydalı bahisler şunlardır:

Ziraat takvimi - Vilâyetin tabii ahvalı - Vilâyetin tarihi - İslâm mimarisi - Vilâyetin nüfusu ve etnografik ahvalı - Vilâyetin mülki taksimatı - Vilâvet yolları ve ziraai ahvalı...

1287 Salnâmesinden ilimize ait şu parçayı naklediyorum:

(Nefsi Karahisar'da sim ve bakır teli işlemeli pek rana müttekâ ve baston ve nalın ve tüfek kundağı ve zarf ve su tası ve ayna ve çekmece ve saire gibi gümüş takımları ve tüfek ve tabanca demir ve çakmağı imal olunup dersaadet ve mahalli saireye dahi nakil ve furuht olunmaktadır ve envai keçe ve kebe dahi imal kılınmaktadır. Sandıklı kaymakamlığına mülhak Gınler (Dinar) nahiyesi dahilinde kâin Danışment ve Tazkırı karyelerinde bir kaç nevi kilim imal olunarak alınıp satıldığı gibi ekseri asakiri şahane kilimleri dahi buradan sipariş buyrulur).

1324 Salnâmesinin [Sandıklı'ya] ait kısmından da şu satırları beraberce okuyalım:

(Sorkun karyesi civarında Bakırlı nam mahalde evvelce işletilmiş olduğu

İSHAKLI KERVANSARAYI

Süleyman Gönçer

1071 de kahraman Alparslan'ın Malazkirit savaşından sonra Anadolu'yu anavatan yapan Oğuz Türkmenleri, kurdukları Anadolu Selçuk devletiyle bu günkü şerefli Türkiye'nin temelini çıkarmışlardır.

Anadolu'da hristiyan taassubu ile yok olan kadim medeniyetin o zengin şehirlerinden eser kalmamış, kalanlar da haçlı savaşları ile perişan olmuştu. İşte Anadolu'yu bir harabe yığınları halinde ele geçiren Türkler; şehirler, köyler ve dünya ticaretinin ana yollarından biri olan Anadolu'nun tabii durumundan faydalanarak yeniden ticaret ve kervan yolları, limanlar kurmaya başladılar. Birinci Alâettin Keykubat devrinde hızlanan ilerleme hamleleri ile bilim sanat, diğer taraftan ticarete büyük gelişmeler kaydetmeye başladı. İshaklı Kervansarayı işte bu mutlu devrim eseridir. İshaklı Bucağı benim tahminime göre kadim küçük Tıganyom kasabası harabesi yanındadır. Türkmen kabileleri tarafından kurulmuş ve Selçuk'lar devrinde İzmir (Ayasuluğ) - Konya ticaret yolu üzerine düşmesi dolayısı ile önemi

bazı emarelerden istidlâl olunan bir bakır madeni ocağı vardır. Doğlathan karyesi civarında da amyant madeni bulunup 307 tarihinde altı ay kadar işletilmiş ve Avrupaya sevk olunmuştur. Ginler (Dinar) nahiyesinin Karataş karyesi civarında 1302 tarihinde bir müddet işletirilip tatil edilen boya madeni mevcuttur. Başağaç ile Akharım karyeleri arasındaki arazide kehribaya tesadüf edildiği rivayet olunmaktadır. Şu son zamanlarda Şehlü nahiyesinin Tokça ve Demirci karyeleri arasında kömür ve gazyacı ve İğdir karyesi hududunda bakır madenleri keşfolunmuştur).

Eski bilgiler yeni tetkik ve teşebbüslere klavuzluk edebilir. Bunun içindir ki bu 40 cilt gözden geçirilerek ve içine başka bilgilerde katılarak bir (yakın geçmişte Afyon) kitabı vücade getirilmesi iyi bir şey olacağını sanırım. Bursa'da ve Afyon'da vaktile yapılmış gazete ve dergi yayınlarından da faydalanmak düşünülmelidir. Okurlarıma bu Salnâme koleksiyonunun bulunduğu bir kütüphaneyide haber vermeliyim: İstanbul'da Bayezit'te Belediye kütüphanesi. Bina itibarilede -bilhassa iç teşkilâtı bakımından- pek nefis bir eser olan bu kütüphane İstanbula yolu düşenler için sık sık ziyarete değer.

artmıştır. Bu yol üzerinde çok önemli tesisleriyle yurda büyük hizmetler eden büyük Selçuk Veziri Sahip Ata Fahreddin Ali; burada da bir kervansaray yaptırdı. Türkiye'de Selçuk kervansarayları içinde Sultan hanından sonra gelen birinci sınıf eserlerden olan bu şah eseri bu günkü acıklı durumu ile incelemek istiyoruz:

Afyon - Konya şösesi üzerinde bu gün gördüğümüz kervansaray bir cümle kapısı, avlu içinde dört kemer üzerine kurulmuş tamamen kesme taştan bir mescid ve kalın payandalı dört divarın çevrelediği ortasında tek kubbesi ve kesme taş kaplı iç kabısı ile kışlık kısımdan ibaret görünmektedir. Yolcu odalarından ibaret dış kısım harap olmuştur, ancak bir kaç kemer kalmıştır. Şimdi bunları birer birer gözden geçirelim:

1— *Cümle kapısı*: siyahımtırak köfeke taştan kesme ve geçme olarak yapılmış olan kapı kemerinin üstü özel bindirme (istilâlât) ile kapatılmıştır. (Resim : 1). Kemer üzerinde uzunca üç satırlık ve Selçuk sülüsü ile tarihî kitabesi şöyledir:

1— Hâzihil imaretül hanül mübarek fi eyyamı devletüs-sultan el-muaz-zam, şahinşahl-âzam, mâliki rikâb-ül ümem, seyyidüs-salâtin el-arabî vel-âcem izzetdünya ve

2— Ed-din Gıyasül-islâm vel-müslimin Ebül fetih Keykâvüs bin Keyhusrev bin Keykubad kasim emirül-mü'minin halled-Allahü devlete el-âbdüzzaif el-müzennib el-muhtacı

3— İlâ rahmetillâhi teâlâ Ali bin el-Hüseyn ahsen-Allahu âkibetehu fi Cemaziyel-ahir sene seb'a erbaine ve sittemie. (Resim: 2)

2— *Mescit*: dört kemer üzerine küp şeklinde kesme taştan yüksekçe yapılmış olan mescit hakiki bir mimari şah eseridir. Cümle kapısında olduğu gibi bindirme istitâlât ile dört taraftan kavuşturularak kapatılmış olan tavan çok sanatkâranedir. Divar bedeninden gizli bir yolla damına ezan için çıkılabilen bir merdiveni vardır. Mihrabı ve pencereleri de aynı istitâlât ile süslüdür. Mescide çıkılan merdivenler düşmüş, çıkılamaz hale gelmiştir. Mescit binasının güney doğu köşesinden tehlikeli bir şekilde boşalma vardır. Derhal onarılmazsa bu köşeden çöküntü olabilir. (Resim: 3)

3— *İç kapı*: yine siyah kesme taştan kaplama olarak yapılan iç kapı üzerinde de aynı tarihli bir kitabe daha vardır. Şöyledir:

AFYON KAPLICALARI

Dz. R. Hancıoğlu

Böyle bir başlık altında Afyon'un belli başlı kaplıcalarının devai tesirlerini ve bunlardan istifade şekillerini, kısaca izah etmek isteyorum. Yalnız kaplıcaları, tekrar tekrar, anlatmadan önce kaplıca bilgilerinin kısa bir tarihçesi ile şifalı kaynakların insan sağlığı üzerindeki önemi, hastalıklara tesir tarzları hakkında biraz malûmat vermeği faydalı görmekteyim.

İnsanların tabii sıcak su kaynaklarından istifade etmeğe başlamalarının çok eski olduğunu tarih ve arkeoloji ilimleri bildirmektedir.

- 1— Es-Sultani
- 2— Âmmere hazihil-han el-mübarek fi eyyamüs-sultan el-âzam
- 3— İzzed-dünya ved-dim ebül fetih Keykâvüs
- 4— Bin Keyhüsrev bin Keykubad kasim Emirül-mü'minin
- 5— Ve enel âbdüzzaif Hoca Ali ibni El-Hüseyn fi sene seb'a
- 6— Ve erbaine ve sittemie

İç kapının da bir tarafından yan kaplamaları alttan düşmüş çok tehlikeli bir durum almıştır. Onarımı ihmal edilecek olursa Kitabesi ile birlikte bütün yukarı kısımlar birden düşebilir. (Resim; 4)

4— *İç han:* on aitti fil ayağı üzerine kesme taş kemerlerle kapatılmış tavanda orta kemerlerin üzerine merkeze tek kubbe ile ışık delikleri açılmıştır. Kubbe şimdi göçmüştür. Dışı kalın kesme taş kaplı kârgir olan hanın kemerleri dıştan munavebe ile yarım silindir ve dörtgen pirizma şeklinde payandalarla takviye edilmiştir.

Şimdi bu dış kısım divarlardan kalan bir köşe üzerinde İshaklı Bucak Hükümet konağı bulunmaktadır. Her halde pek yersiz bir sığıntı olan bu ahşap binanın yıktırılarak münasip bir yere nakli Cumhuriyet Türkiyesine düşen bir değer bilirlik ödevidir.

Sahip Ata Fahreddin Ali; bu kervansarayı (Hicri 647) 1251 yılında münşî (Hariciye bakanı) iken yaptırmıştır. Kölelerinden olan Kelük Bin Abdullah Sahıbın bu eserin de mimarı olmalıdır.

Akşehir'deki medreseye Çiftlik (Çiftlik köyü) ile birlikte gelir olarak vakfedilen bu değerli sanat eserine gereken değer verilir. Anıtları koruma teşkilâtımız tararından onarılmasına başlanırsa pek çok sevineceğiz.

Bu sebepten kaplıca sularından istifadeler her devirde başka bir mahiyet arzemiştir. Bazan muzdarip beşeriyete, katre katre şifa dağıtan bir mabut, bazan zerresine baha biçilmez bir eksir, bazan da zevk safa âlemlerinin mekânı olarak kullanılmıştır. Fakat her ne şekilde kullanılırsa kullanılsın kaplıcalar, her devirde kendilerine atfedilen üstün bir kudretin semboli olarak kalmışlardır.

Kaplıcaların müsbet istifade yoluna konması ise, Türklerin islâmiyeti kabullerinden sonra başlar.

Tarihçi Vollman: «17 inci yüzyıl sonlarında İslâm Türkler banyo harsının Avrupa'da yegâne sahibi idiler» demektedir. [*]

Bugün için kaplıca bilgileri zamanımızın müsbet ilimleriyle mücehhez olarak insan sağlığı bakımından tam verimli bir hale konulmuştur. Yalnız şurasını esefle kaydetmek mecburiyetindeyim ki, atalarımızın bu kadar önemle üzerinde durdukları bir mevzua lâayık olduğu ehemmiyeti veremeyip kaplıcalarımızı Tıpta kullanılır bir hale getirememiş bulunuyoruz. Maamafi bu yolda da yeni yeni kalkınma hamleleri gördüğümüzden istikbale ümitle bakmaktayız.

Şifalı kaynakların devai tesirlerine gelince:

Bunlar başlıca,

A— Fizikî tesirler

B— Kimyevî tesirler

Diye ikiye ayrılabilir.

A— Fiziki tesirler şunlardır: Sıcaklığın cilt üzerinde yaptığı iperemi (Muhite kan hücumu), suyun kitlevi ve kaldırıcı tesiri, ağrı kesici hassası, kan tazikini azaltması, lenfa ceryanını süratlendirmesi.

B— Kimyevi tesirleri ise: Cilt ile banyo suyu arasındaki maden alışverişi ve bunun neticesinde bağı olan hadiselerdir.

Diğer taraftan buraya ilâve edebileceğimiz bir meselede uzviyetin reaksiyon kabiliyetinin meydana çıkarılmasıdır ki, bu hadisenin birçok hastalıklarda şifayı temin ettiği ileri sürülmektedir.

Şimdi bu kısa malûmattan sonra şifalı kaynakların kullanılış şekillerine geçebiliriz: Bu kaynaklardan hekimlikte başlıca:

A— Banyo

B— İçme

C— Buğu İnholasyon) şeklinde istifade edilir.

[*] Bolneoulogie sayfa (6) R. R.

A— Banyo: Hastalıklarda banyo şeklinde istifade için evvelâ şifalı kaynağın iyi seçilmesi lâzımdır. Meselâ kalp, cilt ve romatizma hastalıklarında aynı menbadan şifa sağlanamaz.

Sonra, banyo yapılış şeklinin iyi bilinmesi şarttır. Aksi halde şifa beklenirken önüne geçilmez fenalıkla karşılaşılabilir.

Banyonun umumiyetle hususi banyoluklarda yapılması lâzımdır. Fakat umumi havuzlardan da aynı gayenin temini mümkündür. —Ancak aşağıdaki hususlara riayetle— Banyo müddeti 10 daha sonraları 15—20, ağrı kesme tedavilerinde 25—40 dakikaya kadar çıkılabilir. Banyo zamanı ekseriya sabahları aç karına veya kahvaltıdan iki saat sonradır. Şayet günde iki defa yapılacaksa ikinci banyo akşam yemeğinden iki saat önce olmalıdır. Bir banyo kürü (serisi) en az 21 adet olmalıdır. Yalnız 21 defa banyoya gireceğim diye banyo adedini beş ilâ sekiz güne sığdırmak doğru değildir. Bir de banyo yapılmağa başlandıktan bir iki gün sonra hastalığın şiddetlendiği görülür ve hal tabiidir (banyo reaksiyonu) böyle bir vaziyette banyoya devam edilmez.

Bir iki gün beklenir eski hal avdet edince banyolara başlanır, banyo müddetince, su içinde, spor hareketlerinden sakınmalıdır. Felç vak'aları müstesna.

B— İçme: Şifalı sular içme şeklinde en çok müzmin hastalıklarda kullanılır. (Müşhil olarak kullanılanlar hariç) Afyondaki şifalı sulardan içme olarak banyo kürleri esnasında istifade edilebilir. Şayet içme şekline bir şifa bekleniyorsa en az beş hafta kadar içmeye devam edilmesi lâzımdır. Günlük alınacak su miktarı bir ilâ iki litre arasında değişir. İlk günlerde aç karına fazlaca, müteakip günler, yukarıda gösterilen miktar üçe taksim edilerek alınmalıdır. Fazla demiri ihtiva eden sular Meselâ Afyon'un Gecek ve Ömer hamamının sularını yemekten sonra almak daha faydalıdır.

C— Buğu: (inhalasyon) Şifalı kaynaklardan her banyo zamanında —farkına varılmadan— teneffüs edilmek suretiyle faydalar sağlanmaktadır. Şayet yalnız buğu şeklinden şifa isteniyorsa hususi cihaz ve tertibata ihtiyaç vardır.

Şimdi bu esaslar dahilinde Afyon kaplıcalarından hangi hastalıklardan ne şekilde istifade edilebileceği konusuna geçebiliriz.

(Devam edecek)

AFYON FIKRALARI

— 11 —

Edip Ali Baki

Sizin Surranızla Besleniyor da..

İnsanoğlunun kötülüklerini hiç hoşgörmeyen Deli İbrahim efendiye, memleketin ileri gelen eşrafından birisi takılmak isteyerek:

— Efendi hazretleri, mahdumunuz, zatı âliniz gibi değil; biraz haşarı gözüküyor! demiş. Hoca da:

— Ne olacak! Sizin surra (bağış) nızla besleniyor. Cevabile, onu susturmuş.

Biz de Üleş Yiyecek Köpek Yok..

Birgün, halka tevzi edilen vergilerin çokluğundan şikâyet yolunda D. İbrahim ef. meclisi idare azalarına giderek verginin azaltılmasını istemiş Hocayı, bu mudahalesinden dolayı saygısızlık göstermek suretiyle incitmişler.

Ogün, onlardan birinin başına bir kaza gelmiş, hocayı incittiğine pişman olmuş. İyi bir koçla 5 meci diye hediye göndermiş ve talebelerine yedirsın diye ricada bulunmuş. Hoca da :

— Biz de üleş yiyecek köpek yok ! hitab ve itabile gelen şeyleri geri yollamış.

Hiç Bana Gün Göstermedin..

Şakkancıoğlu İbrahim ağa çok şakacı, lâtifeci bir zat idi. (soy kökü büyük Mutasavvıf Şair Abdurrahim Karahisari'ye çıkar) Karısı mütemadiyen, sen bana hiç gün göstermedin! Diye ona kahreder dururmuş. Şakkancıoğlu'da güler geçermiş. Nihayet, hanımın daima bu gün göstermedilerinden usanmış. Birgün karısını güneş doğmadan on onbeş dakika evvel kaldırarak, acele arkasından gelmesini söyler, toprak dama kurulmuş merdivenden çıkarlar. Damda, ne olduğunu ve ne olacağını anlamayan kadını zorla sırtına bindirir. Hayret ve şaşkınlık içinde bekliyen kadına, o esnada doğmakta olan güneşi, parmağıyla göstererek:

— «İşte hatun, sırtımda sana gün gösteriyorum! Bak!» diye şikâyetine son vermek istemiş.

İYŞU NUŞA DAİR

I

Biz bu dehrin hem şerabın, hem serabın içmişiz,
Dilberi nazü edanın çeşmiâbın içmişiz.
Her dolu câm dostelinde neşvei candır bize,
Lâli aşkın bezmi cem'de fecri tâbın içmişiz.

II

Biz ezelden bâdeî aşkıdili nûş eyledik,
Haylıdemdir vuslatı yarı feramûş eyledik
Teşnegânı ehli uşşakı dilipîr aşkına,
Bir kadehte mihrûmahı tâbı sarhoşeyledik.

A. Mahir Türkkan

SABAH SABAH

Sabah erken bahçede sanki aradığım var;
Güneş ürkek duruşlu, tenbel tenbel çimende,
Havuz su âleminde, tırtıl kozayı sarar,
Gül «gün aydın!» demedi, gülümsemedim ben de..

Ne bir yerde tebessüm, ne dallarda tek davet;
Kırlangıcın neş'esi ancak kendine kadar.
Filiz arzu vermiyor, ben duymadım muhabbet;
Sabah sabah bahçede sanki aradığım var...

F. SÜZME

Ben Lûgata bir bakayım..

Afyon Mevlevi Dergâhı aşçıbaşı (sertarık) Hacı Ali Dede çok lâtifeci, hoşsohbet, nükteperdâz bir zat idi. Hocalarla tarikat erbabı arası, daima münakaşalı ve şekerrenk geçtiğinden, birgün Dergâha gelen müteassıb bir hoca, sağa sola atıp tutmağa başlar. Bunun üzerine Hacı Ali Dede hocaya şu suali sorar:

- Âlem yaratılmadan evvel Allah nerede idi? Hoca, hemen:
- Böyle süal olmaz der. Allaha mekân isbatı lâzım gelir ki, küfri muçibdir. Onun üzerine Dede:
- Eğer caiz olmasaydı, Eshabikiram Hazreti Peygambere aynı süali sormazlardı. Peygamberimiz bu suale cevaben: « *Fil Âmâ* » buyurmuşlardır. Ben bu kelimenin derinliğini senden anlamak isteyorum deyince:
- Ben, lûgata bir bakayım diye, kalkar gider ve tabii bir daha dergâhe uğramaya cesaret edemez.

Afyon'da yaşamış ve
Afyon'da ölmüş

ADANA'LI ZIYA'DAN

PARÇALAR

— 53 —

Derliyen : Bekir S. Sencer

GAZEL

Terakkî neşelerinden:

Dolsun akdâhi ferah şevk ile dönsün camlar
Oluyor subhi-safa gamlı geçen akşamlar

Kalsada bî-semere tesliyei kalb eyler
Şair efzayîşi-hulyadan alır ilhamlar

Medeniyet neler etmez gelecek bir gün ki:
Zebhi-hayvana muâriz olacak yamyamlar

Bak Köroğlu bugün irşada çalışıyor halkı
Bardak oldu o senin bildiğin eski çamlar

Âh birde apaçık Türkçe konuşsak yazsak
O zaman gör ne imiş bizde düğün bayramlar

Türk iken çakmıyoruz biz bile çok Türkçeleri
Nerede kaldı Hristaki, Memo, Avram'lar

Açalım bilmecedan fazla yarış Türkçemize
Haydi ey sevgili mecmualar ey İkdamlar.

BAYRAMIN MANASI

Herkesin halince, hissince tehalüf eyliyor
Varlığınla anlarım ben bayramın manasını

Sen hemen var ol da her gün işte bayramdır bana
Gönlümün nâtık: bu bir tebriki müstesnasıdır.

GECE

Birikmiş kederler caddelerde
Erimiş sesler
Türkü söyler fenerler
Köşelerde
Bekçinin düdüğü
Bir kamçı misali
Döğür geceği
Gece gecedir amma
Bekçiye ve fenere
İhtiyaç vardır.

ÖMÜR

Bohçalanmış ömür
Sandık içinde
Meşhur anahtarı
Ezrailin elinde.

Devrek: İ. Sönmez

İSTER -- İSTEMEZ

(Kardeşim Aytan'a)

Hele o sonbahar,
Hele o sonbahar..
Anneciğim daha erken kalkar.
Kızkardeşim dalgın durur yatakta,
Bende bir telâş başlar..
Bir düşünce olur uzar ayrılık,
Ağzları kilitler,
Gözlerimizle konuşturur bizi.
Annem başını sallar,
Dudaklarını ısırır kızkardeşim
Gözlerini saklar.
«Haydi Allahısmarladık!» demeye
kalmaz;
Ağlama başlar.
Köşebaşına kadar bakılır.
Ve koca bir kova su dökülür;
Adamın arkasından.
İster-istemez köşeyi döner insan.

Yüksel Sezel

TATLI DİL

Öyle tatlı diller var ki..
Değil yılanı deliğinden çıkarmak,
İnsanı kendinden geçirir.
Konuşmasına kuş civıltısı,
Su şırıltısı,
Para şingirtisi denemez.
Benim dinlediğim bir tanesi,
Gene üç makbul sestten birisi,
Kadın sesi...

Haşim Kanar

AŞKA HASRET

-Yüksel SEZEL'e-

Kumral saçlı sevgilin tüter gözlerinde;
Unutmak bir yığın eski mâcerâyı;
Aşka yeniden başlamak istersin.
Bitmez sandığın bir mevsim başlar,
ansızın.

Bir akşam hüznü içindesin;
Hani, ağlamak isteğide yok değil.
İçli şarkılarda hasret, dargın hâtıralar
Ve sen bir akşam hüznü içindesin.

Başka hâli var sende mahzunluğun,
Bir japon çehresi geçer hayalden
Titrek bakışlarında her şeyi bulduğun;
Yalnız onda ağlayan ve onda gülen.

Fuat Muratoğlu

DOSTLARIM

Çok uzaklardaki nefti dağlarda,
Resmi geçidini görün renklerin,
Akşamları her gün yeşil bağlarda,
Dostlarım gezinin el ele verin.

Manası var bence her şen gülüşün,
Tatlı hayalleri akşamki düşün,
Atlayıp çitlerden yollara düşün,
Ve bir dönemeçte murada erin.

Nevzat Taştan

AFYON

Her dalı kırarken talihsiz tipi
Boradan ayrılan fırtana gibi,
Yıllar boyu çeliklenen bir ipi

Kırdın birer birer sökmüşün Afyon,
Düşmanı yerlere dökmüşün Afyon.

Alevden bir tuzak kurulan yerde,
En ağır darbeler vurulan yerde,
Mahşer sualleri sorulan yerde.

Kurulmuş yerinde köklüdür Afyon,
Nice şehit nâşı yüklüdür Afyon.

Tarihin kalesi birer sur onda,
Atılan her adım birer nur onda,
Elinde meş'alen duvak kur onda.

Tarihten tarihe bakarsın Afyon,
Çaylarda çağlayıp akarsın Afyon.

Ruhun okşanır her seher seher,
Kat kat tel örgüler kendini eğer
Mazinin kulesi tasvire değer

Dünden yarınlara çağlarsın Afyon,
Gönülleri üstüne bağlarsın Afyon.

Emirdağ: Hüseyin Erdoğan

HAYAT...

FIRSAT.

Bir bahçeki arzusu yanan çöllere denk, Akar her gün önümde fırsatın nehri,
Bir bahçeki arzuları dallarda üşürler. Susuz kaldım, fakat doldurmadım bir can
Bir yanda tebessüm aranırken dolu dizgin Bu yüzden gam değil dil olsada nakâm
Kuşlar gülüşür âleme, renkler gülüşürler. Hayatta düşmedim pis zillate baril

Cemalettin Ünlü

Seyit Mehmet

HAYAT

Bitmiyen, tükenmiyen coşup duran bir çeşmesin
Coşkunsun, kükreksin çağlıyor derinden sesin,
Su verirsin yolculara fakat kandırmadan,
Boğarsın suyuna, boğarsın hiç aldırmadan!

H. Erdoğan

AFYON'DA ESKİ ZAMANLARDA YAŞAYIŞ

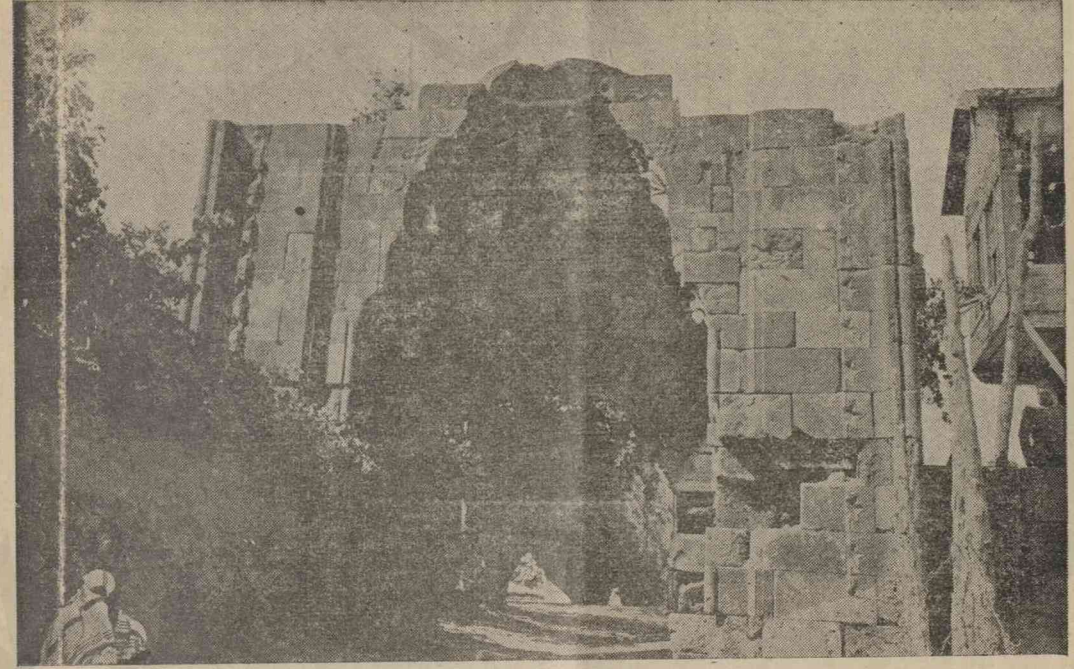
— 44 —

EDİP ÂLİ BAKI

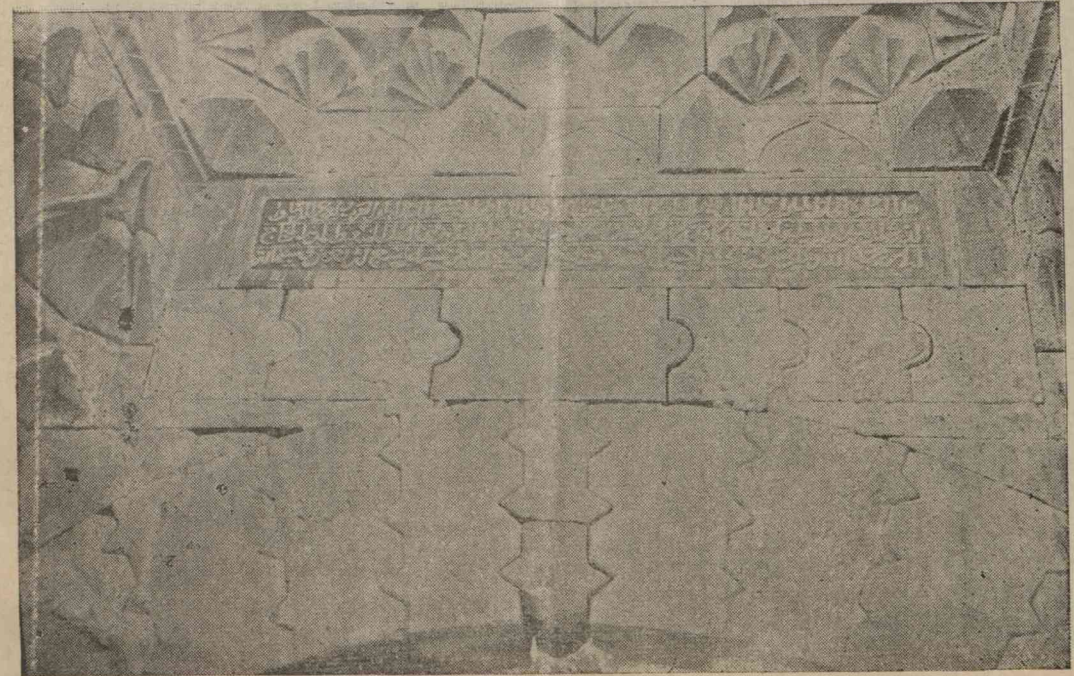
Yüzyıl önce 1848 de şehrimizde yaşıyan rahmetli atalardan devam: (başı 158 cı sayıda)

Kandilcioğlu H. Yusuf, Şeftali zade Ömer ağa, Merdivenci zade Hüseyin ef. İbrahim ef. Bartaloğlu molla Hüseyin, Musamcioğlu molla Mehmet, Ebülkasım zade Abdullah ef. Lök zade Osman, Mirim zade Mehmet bey, Hamzabey zade H. Ahmet, Açıköz zade Mehmet ef. Çoban Salih oğlu Salih, Mumcu molla Salih, Kethüda oğlu Musa ağa, Tahmis oğlu molla Abdullah, Bakkal mürsil ağa, Koçoğlu Hüseyin ağa, Arıkoğlu Hüseyin hoca Hamza, Batnikebir (koca karın) zade molla Hüseyin Sirüzlü oğlu H. Ahmet, Arslanoğlu Ali, Çelik zade Yusuf ağa, Mektep hocası Süleyman ef. Akalioğlu Mehmet ağa, Kahveci Âşık Ömer, Keskin zade Elhaç Hasan ef. (şair müftü) Nakilcioğlu Ömer ef. Reisulhattatın Hafız İbrahim el Nesib ef. İsa ef zade Ebubekir ef. Hammaloğlu H. Ömer ağa, Tataroğlu Süleyman ağa, Ceranoğlu Ahmet ağa. Bakı zade Hüseyin ef. Meydan oğlu Ahmet ağa, Bakkal Osman ağa, Tahmiscioğlu H. Mehmet ağa, Kebabcioğlu Hafız Osman, Bostan oğlu Hafız, Gazioğlu Seyit Mehmet ef. Kundakcioğlu H. Ahmet ağa, Çuhadaroğlu A. Mehmet, Boğa Ahmet oğlu Abdullah. Arık zade Ahmet ef. Fenari zade molla İbrahim, Korukoğlu Mehmet, İplikcioğlu Ebubekir ağa Doymazoğlu Hacı Mehmet ağa, Bekir Kadioğlu Mustafa, Ebulkasım zade Mehmet ağa, Salcı zade Hasan ef. Hacı Abdülbaki zade elhaç Osman, Haydar ağa ibni Mustafa, Necip ef. (Afyon'da, ikinci bir şair ailesinin baş atası) zade Nuri ef, İzmirlioğlu Osman ef, Aşcı zade Mustafa ağa.

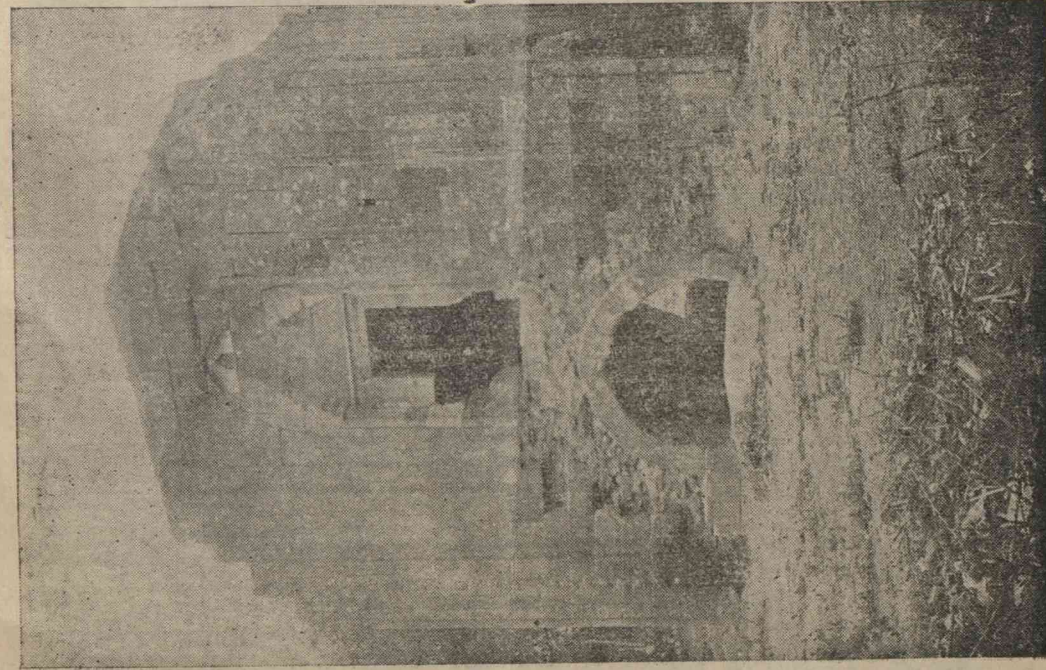
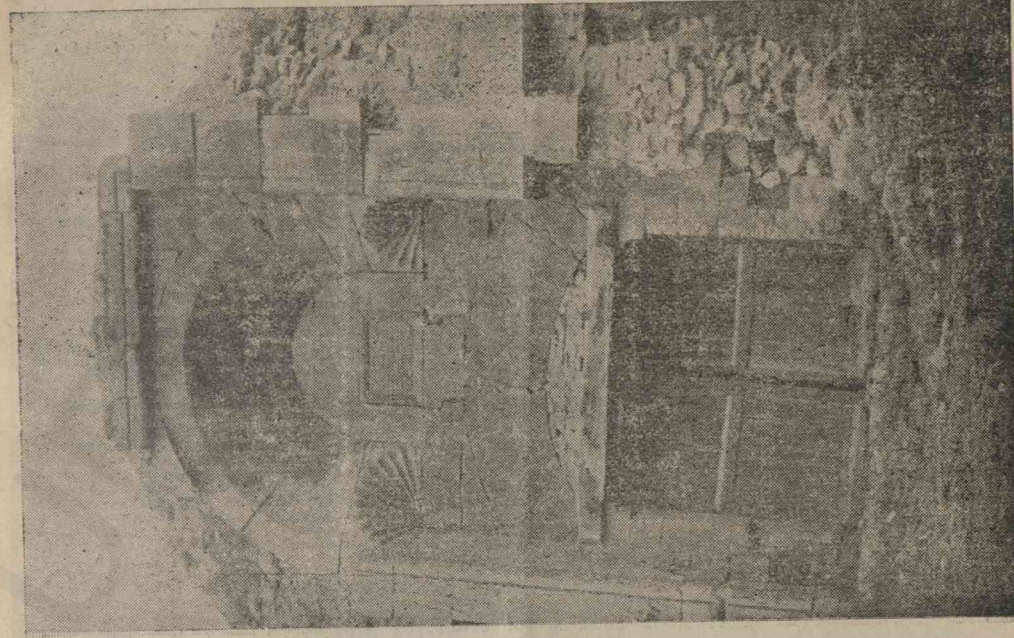
«Bu atalar Şeriye Sicillerinde şahitlikle adı geçenlerdir. Yani hükûmete işi tesadüf etmiş yurttaşlardır.

Resim : 1

Resim : 2

HALKEVLERİNİN ÇIKARDIKLARI DERGİLER
AŞAĞIYA DERGEDİYORUZ.

Halkevlerinin Adı	Derginin Adı	Halkevlerinin Adı	Derginin Adı
Halkevleri (Ankara)	Ülktü	İzmir	Fikirler
Adana	Görüşler	Konya	Konya
Afyon	Taşpınar	Manisa	Cediz
Antalya	Türk Akdeniz	Merzifon	Taşan
Bafra	AltunYaprak	Mersin	İçel
Balıkesir	Kaynak	Milâs	Yeni Milâs
Bursa	Uludağ	Muğla	Muğla
Burdur	Ülker	Niksar	Ülker
Denizli	İnaç	Trabzon	İnan
Elâziz	Altan	Samsun	19 Mayıs
Eminönlü	Yeni Türk	Sinop	Dıranaz
Eminönlü	Halk Bilgisi Haberleri	Niğde	Akpınar
Gireson	Aksu	Yozgat	Bozok
Isparta	Ön	Kayseri	Erciyeç

ABONE:

Seneliği (120) kuruş Abone için Halkevine
baş vurulmalıdır.

İmtiyaz Sahibi : Ahmet Sami Onur.

Neşriyat Direktörü : Sami Akyol.

Basıldığı Yer : Doğan Basımevi - Afyon.

Tayareye Yardım Edelim !

Çünkü; rahat ve mes'ut bir vatan, seması
tehlikesiz olan yerdir.

10 Kuruş

Kurum Adı: TÜRK TARİH KURUMU
Sicil No: 255.7.2/24/800126
DERGİLER TAŞPINAR 159 (1948) Markası: .MARKASIZ Bulunduğu
Yer: Konusu:

